

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Cím: SIMONFFY-ház a város-házával szemben

HIRDETÉMÉNYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Bérmertelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Flözefési Ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre ... 10 ft —
Félévre ... 5 ft —
Negyedévre ... 2 ft 50 —
Egy hóra ... 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitsor egyszeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábospetitsorért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Szombat, nov. 1.

214. szám.

Debreczen. nov. 1.

A keresztyén világ a halottak emlékének is szentelt ünnepet, melyen levetkőzvéen a jelen és jövő gondjait, a multak világába száll vissza az emlékezet szárnyain s kedves halottjainak emlékezet világát égeti szive oltárán.

Boldog a kinek nincs kit siratnia; a kinek nincs miért kizarándokolni a halottak országába; a kinek élete olyan rózsátó, melynek a bánat nem hervasztotta el egyetlen virágát sem. Boldog a kire az élet felhőtlen ege mosolyog, a ki a gyászt csak a mások arcáról ismeri. De a kitől a sors kérelhetlen keze legkedvesebbjét ragadta el, zokogva emlékezik meg arról, hogy itt minden boldogság csak látszat, hogy állandóság egyedül a változásban van.

Hiszen az igaz, hogy nem szükséges a multak emlékének külön ünnepet szentelni, mert a szív sebe egyaránt sajog, egyaránt fáj bármilyen napon is, az sem szükséges, hogy a világnak külsőségei, látványosságok által adjuk tudtára, hogy gyászunk és bánatunk van, mert az igaz fájdalom, szívesen kerüli a világ zaját, szívesen keresi a magányt; de még is olyan jól esik leborulni arra a sírhalomra, mely alatt a kedves hamvak porladoznak, meggyújtani ott az emlékezet fáklyáját, amely bevilágít bánatunk sötét éjjelébe.

Mert nem kell azt hinni, hogy a szív sebe valaha begyógyuljon, az csak szívlásforma, melynek lehetősége alapsa nincsen, csak olyan önámítás, mely maga magát czáfolja meg, mihelyt a kedves a cza emlékezetünkben felmerül. A lélek mindig vissza vágyik a boldog multba s a könyben uszó szem nem a jövőbe tekint, melynek reménye úgy sincsen már, hanem a multba néz vissza, melynek olyan édes boldogsága volt.

Bizony megállhatnánk egy hosszú lélegzetvételre ezen szónál: „V o l t” Gyászok négy betű, melyet a sors mindnyájuk számára jellegül választott, s mindnyájunk boldogságának kapujára „mentő” gyanánt sötét betűvel írott fel.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

Fuit.

Hir dicsőség balga álma,
Nincs lelkennek rátok vágya.
Babér-ág, borostyán lombja,
Bár az elismerés tonta
Homlokodra, hogy maradna
Virulón mindig rajta —
El is hervad, meg is sárgul
S a dicsőnek homlokáról
Embernek durva keze,
Forgó idő zugó szele
Levelenként letépheti.
De maradna homlokodon:
S a viruló zöld lombokon
A dicsőség fényes napja
Fénysugára, játsznék rajta,
Élted napja lealkonyul
Fáradt testedre hant borul —
Kihül a szív, elhal az agy,
Porrá vál a hitvány anyag
S véle porlik a borostyán
Koporsód viruló dombján,
A fenséges márvány lapot
Összeörlik lassu napok,
S nem telik egy emberöltő
Sirod fölé tudós, költő,
Buszke márványlap helyére
Korhadt fejfa lesz letéve
Reá egy szó írva: fuit,
Vértesi Gyula

És ha mindezekre megemlékezünk, ha eszünkbe jut, hogy e földön minden csak muandó, vajon ne jusson-e eszünkbe, hogy a versengés, gyűlölködés, s az anynyira elharapózott pártviszály mind csak keserítik ezt az úgy is gyászszal telt földi életet?

Nekünk nem vetheti szemünkre senki, hogy mint politikai párt, nem nyújtottuk béke jobbnak ellenfeleinknek. Kináltuk a tisztviselést elégszer, — hivatkozván arra, hogy hiszen mindnyájan egy hazának gyermekei vagyunk, mindnyájunknak loboózára ugyanazon jelszó, a haza boldogsága van írva. Nem érthettünk ezért, mert a szenvedély — vagy talán az irigység közénk furakodott s jóindulatunk szülte törekvésünk mindig füstbe ment.

Jól tudjuk, hogy most is midőn a mulandóságra emlékezünk hiábavaló munka volna békét kínálni ellenfeleinknek, mert a melyen ők ülnek, a szenvedély szekerét nem állíthatja meg senki. De még is nem lehet, hogy e napon fel ne sohajtsunk és ne kérdezzük: mikor jön már el a testvériség és egyenlőség korszaka, mikor a nemes eszméket nem igyekszik porba rántani az elvakult szenvedély, mikor a béke olajját viszi előre az önzetlen hazafiság s mint egy test s egy lélek halad utánna minden fia e hazának azon az uton, mely a közjóléthez, a boldogsághoz vezet?

— A magyar delegációból. A magyar delegáció külügyi albizottsága jövő hétfőn fog ülést tartani, a melyen a költségvetés kerül tárgyalás alá; a külügyek megbeszélése valószínűleg csak egy későbbi ülésre marad. Az osztrák delegáció költségvetési albizottságának keddi ülésében valószínűleg kérdések fognak intézteni a külügyminiszterhez. — A magyar delegatio hadügyi albizottsága a hadügyi költségvetés fölötti tanácskozáskor a jövő hét elején kezdi meg, a tengerészeti albizottság pedig csütörtökön tartandja első ülését.

— Az új honvédelmi miniszter, b Fehérváry Géza 1833-ban született. Atyja tábornagy volt. Katonai tanulmányait —

A VÉN SIPLADÁS.

Irta: MARGITAY DEZSŐ.

Nemenjetelek el ridegen a vén vak sipladás mellett, ha látjátok őt a „zöldben” forgatni nyekelő muzsikáját.

Vessetek pár krajczárt abba a rongyos sipkába, mely előtte a földön várja az alalmazsát.

Vegyétek észre, ha jól az utszán, botjával tapogatva az utat; térjétek ki neki.

Ti vig fiúk és nevető lányok, akik ott labdáztok a pázsiton és örülök az életnek, mert fiatalok vagytok, pajkosságból se dobjátok a labdát, ne legyetek azon, hogy megijedjen!

Ő is volt egyszer fiatal, mint ti, az élet tavaszán ő is örült a verőfénynek, mint ti; mosolyogva bizalommal várta a holnapot, mint ti és nem tudta, hogy mire megöregszik ... De ti sem tudjátok.

Még vannak emberek, fényes úgarót viselnek fejükön s megelégedett tokát eszrevetotyognak övéiket kísérve a köröndön, akik ösmerték őt hajdan. Most nem néznek arrafelé, ahol ő áll hajdanifóvel.

Akkor: hajdan nem mentek el mellette ily közönyösen. Nehány a figarások közül üzlettársa, barátja volt az öregnek; néhány a most tisztességesen tipegő, fahajszin szalagos nők közül ámodozott felőle, mint fiatal lány és mosolyogva köszönté, ha látta az utcán.

Fiatal volt! Szorgalmas, értelmes, jó-módu fiatal ember, a kiről azt mondták az öregek: — Jó csillaga van! Lehet neki leányt adni, hitelezni. Jó csillaga van. — Ez a csillag odavezette őt Lilihez, ahhoz

1851-ben a bécs-újhegyi katonai intézetben kezdette meg, honnan alhadnagyi ranggal a Károly Ferencz ezredbe osztották be. 1852-ben a Stralsodo-ezrednél főhadnagygá lett. Ilyen minőségében 1853-ban a főszállásmesteri hivatalhoz osztották bő szolgálatáért. 1855-57-ig katonai térképészettel foglalkozott a hadi tiszti iskolában, melyet a kursos végzetével 1859-ben századosi rangban hagyott el. Azután részt vett az olasz hadjáratban s a szolfenói csata alkalmával különösen kitüntette magát, miert is Benedek tábornok elismerést szavazott neki, a király pedig a Mária-Terézia-rend lovagkeresztjével díszítette fel. 1860-ban királyi kamarási s 62-ben osztrák bárói méltóságra emeltetett. A Coronini ezredrel, melybe időközben áthelyezve lett, résztvett a dán hadjáratban s ennek befejezése után 1865-ben őrnagyi rangban a király szárnysegédévé nevezetett ki. Mint ilyen az 1866-ki hadjárat alkalmával több ízben fontos küldetéseket nyert az uralkodótól. 1868-ban az Este-ezred alezredese, 1870-ben a Ramming ezred tartalékezrednél parancsnok, 1872-ben pedig ezredes lett a m. királyi honvédségnél s átvette a 15-ik henvédandár parancsnokságát. — Néhány héttel ezután a honvédelmi miniszteriumhoz nevezetett ki államtitkárnak. — A magyar honvédség szervezése s a honvédség vezetése körül szerzett érdemeinek elismerésül a király a Szt. István-rend kiskeresztjével díszítette fel, egyzersmind a magyar bárói rangot adta neki s az által a főrendiház tagja is lett. 1878-tábornokká nevezetett ki. Fehérváry b. a Mária-Terézia és Szt. István-rendeken kívül bírja a hadi érdem, a schleswig-holsteini emlékérdem, az I. osztályu tiszti jelvényt, a szász Albert-rend keresztjét, a württembergi Frigyes-rend középkeresztjét és tisztje a francia becsületrendnek.

Halottak napján.

(Fővárosi levél.)

A hűvös őszi szél ezernyi viaszgyertya lángját lobogtatja.
A természetől letarolt sirokat kegyeletes kéz rakta tele virágokkal.
Vajjon kegyelet-e ez? — vagy talán inkább a hiúság?
A sirok pompája kápráztatja a szemet, a halottak napja van.
A gazdag gyöngyös koszorúval, a szegény pedig síró szemé gyöngyével díszíti a kedves halottja sírját.
Vajlon melyik ékeesebb?

a kacagó leányhoz, a ki az Arany-utza szegletboltjában árulta a szivart, a dohányt, a gyufát; a ki nem tudott annyit szivarskatuját felbontani reggel, hogy estére el ne adta volna a tartalmát, de gyufát nem tudott eladni — nagyon keveset; mert azt mondták az ifju uracsok:
— Minek a gyufa piezikém? A maga szeme az gyujt igazán!
Lili kacagott, szép, csengő nevetéssel; a szeme kacagott.
Ehez a Lilihez vezette a csillaga őt.
Az „öreges csóválták a fejüket, mikor a jó csillagu ember hazavitte Lilit. — De ő nem gondolt az „öreges”-kel, boldog volt és jókedvvel, kétszereszt buzgalommal fogott a munkához.

Persze most több is kellett a háztartáshoz, mint annak előtte; különösen, mert Lili szerette, a szép ruhákat, a csecebecségeket, a muzsikát. Olyan szép volt a „kék elefánt”-nál adott ügynökboldon, mikor a Kraxel Leonin hadapród kabalere simulva röpillt a keringő párok között! Azt gondolta volna az ember, mikor fáradt, fekete szemével a tánczosra néz szegzett fekete szemébe tekintett, hogy nem is asszony, hanem maga a kívánság.

Hogy körülállták a férfiak, ifjak és öregek! s hogy irigykedtek rá a nők!
A jó csillagu ember is ott volt a többi férfiak között; gyönyörködött ő is. Hogy ne? hisz az az asszony az ő felesége!

Hanem azért mégis, mégis: — Mikor hazavezette, gyöngédien azt mondá neki:
— Lilikém! Nagyon is kifárasztól téged az az ostoba hadapród; aztán olyan szemtelenül nézett a szemeidbe!

— Muczus; — kacagott az asszony. —

Minden évben egyszer megzavarja a sirok esőndjét az élő világ hiu zaja.

Diszes fogatok robognak be a temető kitárt kapuin s egyenruhás lakójak szines lámpákban gyujtanak világot, mert a nagyságos ur gyászolja a nagyságos asszonyt s a méltóságos asszony siratja a méltóságos urat.

Soha sehol se játszódik le olyan kacagató komédia, s annyi megrázó tragodia egy csomóban, mint halottak napján a temetőben.

A temető ilyenkor az élők tükre, melyben igen sok ember rémülve ismerne saját eltorzult képmására, ha beletekintene.

A nagy komédia függönye czimul e hangzatos szó van írva: Kegyelet.

S vajjon hánynak a szívében lakik ez igazán?

Divat az egész! Divat vasárnap a templomba menni, tehát elmenni; divat új évkor másnak jót kívánni, tehát kívánnak; divat farsangban bába menni, tehát bába menni, divat temetésen sírni, tehát zokognak; divat a gyászolónak fekete ruhát viselni, tehát fekete ruhát viselnek s divat a halottak napján temetőbe menni, tehát a temetőbe mennek.

A ki csak egy halottak napját is látott a fővárosban, az tudja már, hogy e nap a főváros közönségének csak olyan, mint más ünnepély, vagy mulatság, akár a Szent-istván napi körmenet, akár a löverseny, akár egy nagy tűz.

Az igazi szereplő kevés s legtöbb a néző.

De az igazi szereplő között is kevés ki igazán átérzné szerepét.

Ezért a fővárosban a halottak napjának inkább csak közgazdasági jelentősége van, mint erkölcsi sulya.

Az a főkérdés itt, hogy hány ezer koszoru, hány font viaszgyertya s hány lámpa árusítottat el a főváros üzleteiben? S mennyinyi a bevétele a közlekedési vállalatoknak?

Hogy hány könyv pergett alá az üzvegyek és árvek szeméből, azt a statisztika nem számítja össze hogy hány nyakkendőt sirtak tele, azt nem tudja senki s bár azt tudná rendőrségünk, hogy hány zsebből loptak el halottak napján?

Mert e napon a főváros egész élőkölésége s minden szeméte összegyűl a temetőben s ki oly szerencsés, hogy nem fekszik drága halottja a föld alatt, az valóban érdekes észleleteket tehet a temető publikumai között s nem egy érdekes jelenetnek lehet tanuja.

A temető elején a vagonos osztály urjai körül alig láthatni valami érdekeset; itt

Csak nem vagy féltékeny? Hahaha! Jaj, hogy kinevetnélek... Aztán odasimult vezetőjéhez.

— Tudod, úgy szertem a tánczot! —

— Junj! Ha ügyesen forgat meg valaki... Kraxel Leonin jó tánczos: tud egy fordulatot; — megígérte, hogy meg fog rá tanítani... Csak nem leszesz rá féltékeny, madaram? Ugyis úgy unatkozom, míg te az üzlet után jársz! — No, mondd, hogy nem vagy ostoba, s nem fogod féltelni Lilit?

— Nem Lilikém, aranyom!

Ezután gyakran találta a háznál Leonint, mikor el kellett hagynia Budapestet a fiatalnak, jött egy második, harmadik és negyedik.

Mikor a jó csillagu ember este az üzletből hazajött, néha zárva találta az ajtót: nem sokáig kellett azonban az ajtó előtt várakoznia. — Lili kipirult areczsal futott férje elé.

— Oh bizony majd elaludtam, libeggett; oly sokáig várakoztattál magadra, te rossz! — Látod: ki is nyitottam az ablakot a kertre hogy ébren tartson a friss levegő.

— Valami rezgeti a bokrot!

Valami éjt madár! — No mondd csak te kis számár, te! ugy-e, hogy csak szép feleséged van. Nézz a szemembe! Boldog vagy-ugye-e?

— Boldog, Lili — asszonyom!

Hát még akkor, mikor hárman lettek a házban, mikor egy helyett két Lili várta — azaz, akarom mondani: várni csak egy Lili várta, az a ki piezi fehér kezeivel a búcsóban hadonászott; a másik Lili barátnőjéhez szokott este kijárni s meglehetősen későn hazatérni.

— Lilikém aranyom! nem rélsz hogy meghűtöd magadat? — a minap este egy nő

Napi hírek.

legfeljebb csak a sirdiszítók kereskedők egymás közti versengésében gyönyörködhetnek.

Tovább az irók s államférfiak sirjain a törpe epigonok kegyetlen szónoklatokkal forgatják meg sirjaikban a nagy halottakat.

Közelebb az egyetem tanári karában szóba jött, hogy az egyetemi ifjak az idén is meglátogatják nagy hazánkú sirjait a kerepesi-uti temetőben egy-egy szónoklatot tartanak azok fölött.

Egyik tanár felszólalt:

— Urak, nem jó lenne, ha az egyetemi hallgató urakat felkérnénk, hogy minden nagy ember sirja fölött ne csupán egy, hanem két szónoklatot tartsanak?

— Miért? — kérdezik a többi tanárok.

— Hát hogy ha az egyik díkezőra megfordul a sirjában Deák Ferencz, a másodikra szépen visszafordulna.

Akad szerelmespár is, mely itt ad találkát, abból a nagy igazságból kiindulva, hogy a hol igen sok ember van, ott van az ember leginkább egyedül.

S a ki a temető távolabbi zugaiba is kifárad, hol kevesebb a gyertyafény, mert nagyobb a szegénység; a sűrű bokrok közül vidám kacagást, szerelmes sóhajokat s még esőkök czuppanását is hallhatja.

A kórháztól eltemetett öngyilkosoknak külön helyük van a temetőben; az egyszerű fejfákon nincs név, csak egy számjelzi, hogy ki nyugszik a föld alatt.

A temető része korom sütét ilyenkor. Egyszerre a díszes sírok fényárjából egy nőalak válik ki s az elhagyott rész felé tart.

Szépén, sőt feltűnő szépen van öltözve s arcán a korán hervadó báj nyomait a félvilágosságban is láthatni.

A sírokhöz érve egy gyufát gyújt meg s ennek fénye mellett olvasgatja a fejfák számaikat.

A 10-ik számnál megáll, letérdel és imádkozik. Gyönyörű karsu alakja összegörnyed, mintha nagy teher súlyosodnék rá, — ki tudja? ...

Rövid idő múlva fölkel; rendbeszedi öltönyét, kisírt szeméit letörli, arcára mosolyt erőltet s megy a tömeg közé — talán sirba kergetni a 11-iket.

Egy sir mellett fekete ruhában szép fiatal özvegy terdel; mellette kis leánya áll s tudatlan némasággal tekint apja sirjára.

A fekete fátyolt felhajtja a fiatal asszony, szép szeméből egy könnyet töröl ki s mélyen felsóhaj.

Egyszerre egy hang szólal meg mögötte.

— Irén!

Az asszony idegesen megrázkódik s fölkel.

— Mit akar itt? — kérdi szorongva.

— Beszélni kegyeddél.

— Itt?

— Itt vagyunk a legjobb helyen, nem hall senki.

Az asszony a gyermekre mutatott, de ez a szomszéd sírok között járkált gyönyörködve a koszorúkban s virágokat lopva a sírokról.

— Most már enyém lehet egészen! — szóló lázasan a férfi s átkarolta a gyászoló özvegylet, ki félve húzódott el tőle.

— Hiába vonakodol, tudom, hogy még most is szeretsz, hallgass meg.

— Nem lehet, — itt nem lehet!

— Itt nem? — tehát nálad!

— Mit gondolsz, észrevennék; a hat hónap még nem telt le!

— Tehát ma este, mikor senki sem lát meg. Regényíró urak figyelmükbe ajánlom e jelenetet; czimnek jó lenne: „Az örök hiúság.“

Porzolt Kálmán.

jött velem szemben az utcán: hat fiatal ember kísérté. Ep olyan volt a termete mint a tied ...

— Csak nem hiszed hogy én voltam? — kérdezte Lili, mélyen szemébe pillantva a férjnek.

— Nem aranyom! Tíz lépésnyire volt még, mikor a más oldalra futott. De róla te jutottál eszembe! — Isteneim; ez is olyan könnyen jár kint a hívós estéken, mint az én kis bolondos feleségem!

Es ha véletlenül én lettem volna az a nő? — kérde enyelegve Lili, átölelve férje nyakát.

— Ha te letél volna? No hiszen szép is lett volna mondhatom! — Elszaladni a férjed elől! — Jer, jer! nézd meg Lilikét! n kem már megtépte a hajamat.

— Megyek öregem! — De ... csókolj meg előbb — úgy! — Szoríts magadhoz nagyon! ... Boldognak érzed magadat?

— Hát hogyan, — mikor ugy szeretsz, aranyom.

— Megsiratnál, ha meghalnék? Állítanál emléket Lilinek? Fölirhatnád rá, hogy: Itt nyugszik a nő, kit ...

— Előzetési felhívás. Lapunk november-decemberi folyamára ezennel előfizetést nyitunk, s egyszersmind értesítjük t. olvasó közönségünket, miszerint lapunk tárczájában mindig belbeszű és érdekesítő olvasmánnyal rövidítjük meg a köze g hosszabb téli esték unalmát. Az előfizetési feltételek maradnak az eddigiek és lapunk homlokzatán olvashatók.

— Esküvő. Simoaffy Emil, a debreczeni zeneakadémia igazgatója, a fővárosban a Kálvintéri ref. templomban tegnapelőtt vette oltárhoz Prusovszky Olga k. a. t. Az esketési szertartást Szász Károly püspök végezte.

— A halottak estéje mint már írunk holnap este tartatik meg. Mint mindig ugy most is a piacotól egész koszoru sorok foglalták el, s a koszorúeszlókknak volt jó vásárlásuk. A sírok kivilágítása, ha az idő kedvez ez idén még gazdagabb lesz mint máskor. — A gyászisteni tisztelet a róm. kath. templomban hétfőn reggel lesz.

— Debreczeni helyi vasut. A t. e. közönség érdekében félre érték kikerülése céljából köztudomássá hozatik, miszerint a napontai közlekedő személyvonatok közül a fehér táblával jelzettek a gőzmalomig; és a zöld táblával jelzettek pedig a nagy erdőig fognak menni. Az üzletvezetőség.

— Meghívás. A debreczeni 1848/9-ki honvéd-egylet 1884. nov. 2-án d. e. 11 órakor a oszmadia színben közgyűlést tart, melyre az egylet tagjai bajtársi szeretettel meghívótnak.

— A felolvasó kör a mint már írunk, a jövő héten tartja első estélyét a városháza nagytermében. A felolvasások iránt városzerzte nagy az érdeklődés s így az estélyek bizonyonyal mindig nagy közönség előtt fognak letyolyni.

— A katonai ellenőrzési szemlére ismételve figyelemztetjük a tartalékos katonáknak is diszere válnék. Sajnáljuk, hogy a triász Iványi Marika betegsége következtében nem lehetett teljes, és így Artemisia szerepét Váczi Vilma asszonytól kellett személyesítve látni. Az előadás keretéből még kitűnt Nyilassy Mátyás, a ki Grost Boldizsárban ugy ének, mint játék tekintetében művészi produktiót nyújt, továbbá Boránd, a ki Pampeliájával hangos kacaját keltett a szép számú közönség köreiben. — Horváth Arnold sikerrel felelt meg háládatlan és nehéz parthiejának.

— A kénytelen házasság Beállit egy csinos, bogárszemű leánya városkapitányához, kezében tart egy félívnyi papírost. „Nos? — szól a kapitány — kívánhatok-e szerencsét? mert különben baj lesz! vagy — vagy!” „Instalom alisan, megígérte — itt van, a pap előtt ígérte meg.“ A kapitány megnézi az írást, melyen a lelkézi hivatal tudatja, hogy x. legény eljegyezte y. leányt. „Na jó van — de nekem 8 nap alatt (szinte majd utána mondja a hivatalos kifejezést „végrehajtás terhe mellett“) megesküdjének, mert különben intézkedni fogok! Az ember el sem tudná gondolni, ugyan miért buzgólkodik a kapitány annyira a azon, hogy ezek a lányok — mert több is van — főkötté alá kerüljenek? Hát biz ezek olyan szegény-demi mondeok, kiknek a közérköcsiség szempontjából nem szabad „önállók“nak lenniök: vagy férjhez menni, vagy szolgálatba állni, tertium non datur, — de igen: az etlonozozás. Ezért buzgólkodik hát a kapitány ur a főkötté alá juttatásán

— Liszt Ferencz tegnap érkezett a fővárosba. A pályaudvarnál csak pár bizal-

hazatértek a hónapos ágyra: az öreg mert így nevezték őt a szomszédágyak bérlői — megszámlálta a napi jövedelmét, aztán hallgatta Lili csevegését.

— Kiss madalam! Piczike! Nem nadon éhesz Lilike, — kérdezgette sok éven át kedveskedő gyermek gyűgyögéssel. S másnap a reggeli után krajezárokat adott neki csemegére.

— És boldog volt. Nem látta, hogy az egykori ösmerősök elfordított fejfel mennek el mellette; nem látta, hogy a szoba, melyben a hónapos ágy volt, milyen nyomorult; nem látta, hogy boltja: a fekete kutyához, milyen ragyogó most s hogy fénylik ajtaja fölött az aranyos kigyó.

— Ő csak Lili gyermekes arcát látta s az forgott az eszében, hogy már 82 forint és 25 krajezár van a bekötött harsnyaszárban. Lilinek! Majd ha felnő — Lilinek!

Nem vette észre, hogy már, mikor reggel elindul, nem kell olyan lenyulni a Lili kezéért; nem tűnt föl előtte, hogy Lili néha föl-fölkacag az utcán, aztán nem mondja meg neki, ha kérdi, hogy miért kacagott? — Azon se ütődik meg, mikor Lili egy este azt kérdi tőle a hónapos ágyon:

— Apa! Ugy-e, a szép leányoknak kár, ha ninesenek szépen öltözve?

Hanem azon mégis megütődik, mikor egy reggel, mikor a napi foglalatosságra ki akar menni, Lilit nem találja sehol sem.

— A rossz lány! — No, de gyermek! Bizonyosan játszani ment el; vagy valamelyik ismerősöm kapparította magához; hisz olyan kedves a kis taeskö, mint egy fiók galamb!

Szép volt a temetés; négy lovas kocsisok koszoru. — Az emlék is ott állt; a síró angyal fordított fákját tartott fölötté.

A jó eillagu ember sokáig nagyon szomorú volt. Elhanyagolta az üzletet egy ideig; néha borusan jött haza és sirt; siratta a hű a szerető nőt.

Hanem aztán végre is megvizsgáltta őt az a másik Lili, a ki már szaladozó fruska volt s olyan szépen, vagy talán még szebben is állt neki a kacagás, mint annak a másiknak, a ki nem fog többé örülni a csecebesésének.

Elhatározta, hogy azért a kis fruskáért fog élni ezután; elgondolta hogy milyen boldog lesz ő öreg napjaiban, ha a meleg kis szobában a nyitott kemence előtt fog ülni a kényelmes karosszékben s ez a kis fruska lábai előtt, bábujaival csevegni fog neki ezer bohó dologról.

A meleg szoba, a karosszék elmaradt; az üzlet, melynek alapítókéjét a nagy Lili csecebeséséi, meg a szép temetés megtizedelték, mindegyre hanyatlott. Nem segített rajta a megkészszerzett munka s hozzá jött még hogy egyszer a petroleum a boltban kigyuladt; az oltás közben a szegény jó csillagu ember elvesztette szemévilágát.

Mikor az orvos keze alól kikerült, nem volt egyebe: Lili, meg egy nagy newfundland kutya, mely azelőtt a boltot őrizte. — Nem ésett kétségbe! Nem szabad! Hisz Liliért élnie kell!

Eladta a newfundlandi kutját s vett az árán egy sipládát.

Kacsá-utcában bérelt egy hónapos ágyat megfértek azon kettén, Lili és ő. — Reggel hátra vette a muszikát; Lili vezette; este

mas ember várakozott reá, mert a mester titkolni akarta megérkezését. A legutolsó coulpében foglalt a mester helyet egyetlen kíséreléssel, komornyikjával. Már pár lépésről fölösmerte a felé közeledőket, ami bizonyítja, oogy nem komoly az a szembaj, mit a király földi lapok oly vakmerően hangoztattak. Kitűnő egészségnek örvend, bár a meleg szobát nagyon kívánta. Pár napi pihenés után gróf Zichy Géza fog hosszabb időre menni Tetétlenre, de a debreczeni kirándulás, mely alkalmából a királydalt akarták — előadni, — elmarad. E czéllal gróf Zichy Géza a levelben tudakozódott a polgármestertől, ki levelben fejezte ki a fölött, hogy művészi erők hiányában, a tervről le kell mondanunk. Jelenleg a mester zeneszerzéssel igen keveset foglalkozik, mert az orvosok szorosan tiltották neki a kottairást, mely a szeméit igen rontja és gyöngíti.

— Elvesztett csikó. Kálmán Mihály helybeli lakosnak a hízalóól megszökött egy 3 éves pej csikója. A szives megtaláló a „Debr. Ellenőr“ kiadóhivatalában jelentkezhetik, hol illő jutalomban fog részesülni.

— Egy hercegnő mint chanssonette énekesnő. Pignatelli Maria Gaetana hercegnő kit családi viszonyok kényszerítettek arra, hogy szinpadra lépjen, föllepített Bécsben, Danzer orfeumban. A hallgatóság többnyire polgárságból állt. A bécsi aristokratia egészen távol maradt, csakis Lichtenstein Henrik herceg s több más fiatalabb főúr jelent meg az előadásban. A hercegnő szép, elegans alak. Megjelenése egyszerű s amennyire nagy lámpaláza engedte, kerestelen. Hangjáról nem lehetne ugyanily dicséretet mondani, de hát az orfeumban nem is kívánnak tölle nagyszabásu hangot. A közönség udvariasan tapsolt a hercegnőnek, többször a lámpák elé hívta, amiben jó része lehetett annak a szánakozásnak is, melylyel a közönség a fiatal hercegnő sorsa iránt viseltetik.

— Jutalom és verseny összegek az orsz. kiállításon. A földmívelési miniszterium költségvetésbe 200,000 frankot vett föl, mely összeg részbe az állatkiállítás kiállításnak megjutalmazására, részben az egyes nemzetközi versenyek díjaira fog szolgálni. Így lesz a kiállítás ideje alatt nagy nemzetközi löverseny, melyek díjaira 100,000 frankot irányozott elő a miniszter; az ügétóversenyekre 40,000 frankot; az állatkiállítás versenydíjaira pedig együttesen 60,000 frankot, ez utóbbi összegeköl esik lókiállításokra 26,000 tenyészarvasmarha-hiállításokra 11,000 frank tenyészjuh-kiállításokra 4,000 frank, hizott szarvasmarha-kiállításokra 6,000 frank, sertés-kiállításokra 7000 frank, ebkiállításokra 1000 frank, baromfi kiállításokra 1000 frank, méhészeti kiállításokra 600 frank, (melyek mind nemzetközi kiállítások) és a nemzetközi patkolási verseny díjaira 2400 frank.

— Kü önösen figyelmeztetjük t. olvasóinkat lapunk mai számának hirdetésirvátában közölt Kaufmann & Simon urak hirdetéseire. Ebben oly szép eredmény. eredeti sors jegyekről van szó, melyek megérdemlik hogy vidékünkön is minél többen vegyenek részt a sorsolásban Ezen vállalatokban teljes állami biztosíték nyújtatik, de különben említett cég is ismeretes már számos nyereségyen kifizetése alkalmával követet pontos és igazságos eljárásáról.

Alkalmazást nyerne pénzbeszedők, ügynökök, Neidlinger G.-nél piac utca 2145. sz.

Előveszi botját; kitapogat a köröndre egyedül.

— És ezután ... Lilikét ez a bolt helyettesíti mind e napig.

Kereste a leányát egy darabig; a rendőrségnél is bejelentette.

— Egy kis, két araszos leány. Lilinek hívják; kurta, aranyos szőke haju; két kövérke arczán két kis gödör, mely, ha nevet, bemélyed. Rövid kantust hord, mely terden alól ér.

Nem birja senki nyomra vezetni. De azért ő várja Lilit. Este, ha megszámlálja a napi keresményt, nem ritkán forintosokat is lel a sipkában a krajezárak közt.

— Ugyan ki tehetta?

— Talán az a szépen öltözött kisasszony, a plüss mantiliában, a ki tegnap kétszer is elment maga előtt a köröndön, öreg ur! — mondja neki a szomszéd hónapos ágyról valaki. — Gazdag kisasszony lehet az! Mind a kétszer dobott magának valami nagy pénzt.

— Áldja meg az isten még a nyomát is! — Kisz madalam, Lilike! Ha hazajössz! — kétszázötvenhárom forint, tiz krajezár! — Lilinek; majd ha felnő — Lilinek!

Lehet, hogy majd egyszer csakugyan jó lesz Lilinek!

Ne menjetek el ridegen a vén, vak sipladás mellett, ha látjátok őt a „zöldben“, forgatni nyekögő muzsikáját.

Vessetek pár krajezár abba a rongyos sipkába, mely előtte a földön várja az almizsnát — Lilinek.

LENGYEL és JURINITS

„kék csillag“-hoz Debreczenben

főtér Biedermann-ház, a volt Nagy Amália tüzeltelhelyiségében. Ajánljuk a nagyérdemű közönség becses figyelmébe a téli időnyre

legolcsóbb bevásárlási forrást

Mindenféle ruha szövetekbe, ternokba, flanelkbe, je mosó barchetekbe, női, és férfi trico alsó ingek, relik és harisnyákba, valamint feltűnő olcsó árak mellett mindenféle bélésműveket férfi és női szabók részére.



Figyelmeztetés.
Az általánosán ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalilag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utáznásnak lévén az utóbbi időben itélve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra kék nyomathatón saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl csuzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemnyegesség, benuások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a menyiben a fogak fényt elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tista, szagtalan íz nyer a szesz elpirógása után, valamint ajánlatos a szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kis üveggel 40 kr.
Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üvegghez ingyen mellékeltem.

Brazay Kálmán
Budapest, IV. Múzeum-körút 23. sz.
Védjegy 319 és 320. szám

Raktár: DEBRECZEN: Geréby Fülöp-nél.

4%-os nyeresemény-kötvények 100 frtjával

a Budapesti magyar jelzálogbanktól.

Legközelebbi huzás

1885. január 15, május 15, szeptember 15.

Főnyeresemény

50,000 frt, 50,000 frt, 100,000 frt.

Minden nyeresemény-kötvény, ha az már visszafizettetett, vagy ha arra már egy nyeresemény esik, — valamennyi következő nyeresemény-huzásou játszik, úgy hogy arra a későbbi nyeresemény-sorsolásokon még egyszer, sőt többször is nyeresemény eshetik.

Ezen nyeresemény-kötvények Debreczenben kaphatók

A depr. ipar és kereskedelmi bankban.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint

raktáram fullterheltségénél fogva

az őszi és téli női ruha kelméket u. m.

flanel, posztó, lóden, cheviott, tiszta gyapju, virágos, divat-szövetek, fekete és szines ternók valamint

az összes selyem és atlasz kelméket

mától kezdve

gyári áron de azok egyrészét gyári áron alól is kiárusítom.

Nagy raktáru

kész női és gyermek felöltők, bundák, karmantyuk és esőköpenygeket pedig a jelen viszonyokhoz mért olcsó árakon

a n. é. közönség rendelkezésére bocsátom.

RUHÁKAT

mérték szerint budapesti műhelyemben legrövidebb idő alatt,

a legujabb divat szerint OLCSÓ ÁRON készítették

ROTT L.

1884. október 23.

Debreczen, takarékpénztári épület.

Debreczen, 1884. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában, Piacz, SIMONFFY ház.



legjobb és legolcsóbb kútforrása

Baum Miksánál

Csegléd-utca m. kir. kincstár épületében.

Van szerencsém értesíteni, hogy

Weil E. fia budapesti szalámi gyarából

naponta friss tormás virstli és szervaladé 1 pár 5 kr. kapható,

Ugyisintén

1884 iki termésű szerepségi BORSÓ és LENCSE, mindennemű BAB Stájerországi ARANYHAL.

Játszó- és vető-kártya.

Végül van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy üzletemben mindenféle sorsjegyek huzása, kezdettől a mai napig, sorsjegyenként öt krajczár csekély díjért megtekinthető, miáltal rövid idő alatt már több sorsjegytulajdonos jutott tekintélyes régi nyereseményekhez. Vidéki sorsjegytulajdonosokat sorsjegyenkénti 5 kros bélyegek és postadij bekládése után, postán tudatom a huzás eredményéről.

Igérvények minden huzásra, sorsjegyek részletfizetések mellett üzletemben színtén kaphatók.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve,

MENDELOVITS LAJOS

Debreczen, főtér, városházzal szemben.

Árverési hirdelmény.

Rechnitz Frigyes Bódog közadós csődötmegehez leltározott ingóságok u. m. butorok, fűszerárak, bolti felszerelvények a csődválasztmány határozata folytán nevezett közadósának a nagy-csapó-utcai 7. számú házban levő lakásán és üzleti helyiségében folyó 1884. év november 5-ik napján délelőtti 9 órákor kezdetét veendő nyilvános árverésen eladatni fognak, mire a venni szándákozók meghivatnak.

Debreczen, 1884. október 28-án.

Des Combes Henrik
tömeggondnok.

Kávét

a legtisztább ízűt és minőségűt legolcsóbban és legjobban szállít

Burghardt Károly Fr. Hamburgban.

Rio, jóízű	5 klg. 3.45 o. é.
Santos, finom és erős	3.75 "
Cuba, kékszöld, brillans	4.40 "
Java, aranyos, igen magyszemű	4.70 "
Ceylon, ültetvény, erős, szép	4.90 "
Gyöngy Ceylon, különösen ajánlható	5.30 "
Mocca o, igen finom és enyhe	5.40 "
Mocca, valódi arabia, nemes	6.30 "

Fenti árak 5 kilónként portómentesen, a vámot beletudva, utánvét mellett értetnek. Árlapok, valamint terv a szabadalmazott kávéablácskáról ingyen és portómentesen.